

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 13 november 2008 in zaak
nrs. 08/37903 en 08/37901 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 oktober 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 november 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 november 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J. Borman, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Borman
lid van de enkelvoudige kamer

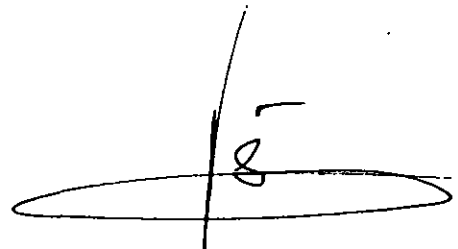
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 december 2008

284-600.

Verzonden: 5 december 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Voorzieningenrechter

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummers: AWB 08/3790J (verzoek)
AWB 08/3790I (beroep)

Datum uitspraak: 13 november 2008

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Pakistaanse nationaliteit,
verzoeker,
gemachtigde mr. drs. L.J. Blijdorp,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 23 oktober 2008 heeft verweerder de aanvraag van verzoeker van 17 oktober 2008 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Dit besluit is bekendgemaakt in het Aanmeldocentrum te Zevonaar. Verzoeker heeft daartegen op 23 oktober 2008 beroep ingesteld. Verzoeker mag de behandeling van het beroep niet in Nederland afwachten. Bij verzoekschrift van 23 oktober 2008 heeft verzoeker verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd

De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden ter zitting van 7 november 2008. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. F.M. Ticheler. Als tolk was aanwezig N.A. Ruizani.

17/11

Registratienummers: AWB 08/37903 (verzoek)
AWB 08/37901 (beroep)

2

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2. Indien de voorzieningenrechter van oordeel is dat nader onderzoek na de zitting redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij op grond van artikel 8:86 van de Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarvoor bestaat aanleiding.

3. In de hoofdzaak toetst de voorzieningenrechter het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.

4. Ter staving van zijn asielaanvraag heeft verzoeker, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. De ouders van verzoeker zijn 27 jaar geleden vermoord door zijn oom. Deze oom was uit op hun bezittingen. Verzoeker, die getuige is geweest van de moord op zijn ouders, was bang dat hij de volgende op de lijst zou zijn die vermoord zou worden. Daarom is hij gevlucht naar , alwaar hij vier jaar heeft gewoond. Daarna is hij naar Dubai gevlucht. Ook hier heeft hij ongeveer vier jaar gewoond. Iemand heeft verzoeker verteld dat een persoon uit , verzoekers oorspronkelijke woonplaats, op zoek was naar verzoeker. Met een toeristenvisum is verzoeker naar Nederland gevlucht.

5. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daaraan het volgende, kort samengevat, ten grondslag gelegd. Allereerst wordt vastgesteld dat verzoeker geen documenten heeft overgelegd ter vaststelling van zijn nationaliteit en identiteit. Het ontbreken van deze documenten is toerokenbaar. Verweerder acht niet aannemelijk dat verzoeker in zijn land van herkomst gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Derhalve komt verzoeker niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000. Verzoeker komt evenmin in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000. Niet kan worden aangenomen dat verzoeker bij terugkeer in het land van herkomst om enigerlei redenen de bijzondere aandacht van de autoriteiten heeft te verwachten. Verzoeker kan bij voorkomende problemen de bescherming inroepen van de autoriteiten van zijn land. Niet valt in te zien waarom zij verzoeker niet zouden kunnen of willen helpen. De gestelde traumatiserende gebeurtenissen zijn voor verzoeker geen directe reden geweest voor vertrek. Reeds hierom is niet voldaan aan de voorwaarden van het traumata-beleid.

Verzoeker heeft voorts niet aangetoond dat hij buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken. Voor zover verzoeker middels zijn asielaanvraag een beroep doet op de Regeling afwikkeling nalatenschap oude vreemdelingenwet (pardonregeling) wordt overwogen dat verzoeker niet heeft aangetoond te voldoen aan de voorwaarden van dat beleid. Daarbij komt dat een asielaanvraag niet de wijze is om een dergelijke vergunning te verkrijgen.

6. Hiermee kan verzoeker zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Verzoeker heeft te vrezen voor vervolging. Ten onrechte heeft verweerder ten aanzien van verzoekers beroep op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b,

Registratienummers: AWB 08/37903 (verzoek)
AWB 08/37901 (beroep)

3

van de Vw 2000 tegengeworpen dat verzoeker bescherming had dienen te vragen bij de hogere autoriteiten. Verweerder dient ambtshalve te beoordelen of verzoeker in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van de pardonregeling. Uit de bij het zwaarwegend advies bijgevoegde uitspraak van de voorzieningenrechter van deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch van 4 september 2008, blijkt dat de pardonregeling ook van toepassing kan zijn op niet-asielzoekende vreemdelingen die al zeer lange tijd in Nederland hebben verbleven. Ten aanzien van zijn beroep op het buitenschuldbeleid is van belang dat verzoeker alle medewerking heeft verleend die van hem onder de gegeven omstandigheden verwacht en verlangd kan worden.

7. De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

8. Weliswaar is in het in het bestreden besluit ingelaste voornemen aangegeven dat het ontbreken van nationaliteits- of identiteitspapieren aan verzoeker is toe te rekenen. Hierop is echter een beoordeling gevolgd waarbij aan deze elementen geen gewicht is toegekend. Zoals verweerder desgevraagd ter zitting heeft aangegeven wordt uitgegaan van de geloofwaardigheid van het naar voren gebrachte asielrelaas. Gelet hierop zal de voorzieningenrechter aan de hand van de daartegen aangevoerde beroepsgronden dienen te beoordelen of verweerder terecht tot het oordeel is gekomen dat verzoekers asielrelaas onvoldoende zwaarwegend is voor verlening van een asielvergunning.

9. Zoals verweerder in het bestreden besluit heeft gesteld is gebleken dat verzoeker pas na 18 jaar na zijn inreis heeft aangegeven dat hij bescherming wenste van de zijde van de Nederlandse autoriteiten, hetgeen er niet op duidt dat zijn inreis werd ingegeven door asielrelevante redenen. Bovendien is het door de oom begane misdrijf en de problemen die verzoeker verwacht te ondervinden van de zijde van de oom te herleiden tot de privésfeer. Deze (voor een deel te verwachten) delicten zijn niet te herleiden tot één van de gronden van het Vluchtelingenverdrag. Verzoeker heeft het voorgaande niet betwist. Reeds hierom heeft verweerder naar het oordeel van de voorzieningenrechter zich op goede gronden op het standpunt gesteld dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000.

10. Met betrekking tot verzoekers standpunt dat verzoeker in aanmerking dient te komen van een verblijfsvergunning in de zin van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, wordt als volgt overwogen.

11. Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Afdeling) – de voorzieningenrechter verwijst in dit verband naar de uitspraken van 19 juli 2002 (nr. 200202206/1, JV 2002, 306), 11 april 2003 (nr. 200300663/1, JV 2003, 246) en 28 april 2003 (nr. 200300547/1) – volgt dat van een vreemdeling mag worden gevergd dat hij zich, alvorens hij zijn land van herkomst verlaat om elders bescherming te zoeken, tot de autoriteiten van dat land wendt om bescherming te krijgen, tenzij aannemelijk is gemaakt dat dit voor hem gevaarlijk of bij voorbaat zinloos zou zijn geweest. Indien dit laatste niet aannemelijk is gemaakt, kan slechts het tevergeefs inroepen van de bescherming van de autoriteiten aannemelijk maken dat de autoriteiten van het land van herkomst niet bereid of in staat zijn bescherming te bieden. Het is aan de vreemdeling om aannemelijk te maken dat de autoriteiten van het land van herkomst niet in staat of bereid zijn bescherming te bieden.

12. Niet in geschil is dat verzoeker heeft nagelaten alvorens zijn land te verlaten zich te wenden tot de autoriteiten van dat land ter verkrijging van bescherming. In geschil is of verweerder op goede gronden met de in het besluit opgenomen motivering tot het oordeel

Registratienummers: AWB 08/37903 (verzoek)
AWB 08/37901 (beroep)

4

is gekomen dat niet aannemelijk is gemaakt dat het vragen van bescherming bij voorbaat zinloos of gevaarlijk is.

13. Ter onderbouwing van zijn stelling dat van hem niet verwacht kan worden zich te wenden tot de autoriteiten heeft verzoeker betoogd dat zijn positie is te vergelijken met die van eer- en bloedwraakslachtoffers. De Pakistaanse autoriteiten zijn niet bereid om effectief en overtuigend tegen eer- en bloedwraak op te treden. Niet valt in te zien, aldus verzoeker, dat in zijn geval de Pakistaanse autoriteiten wel bereid zullen zijn om handelend op te treden.

14. Verzoeker heeft niet met documenten onderbouwd of anderszins aannemelijk gemaakt dat het invoeren van de bescherming van de autoriteiten als reactie op de gepleegde en de te verwachten misdrijven gevaarlijk zal zijn of bij voorbaat zinloos. Met de overgelegde stukken, waaronder de pagina's 105 tot en met 107 van het recente Country Report van de UK Home Office inzake Pakistan, wordt slechts onderbouwd dat eer- en bloedwraak op grote schaal plaatsvindt, maar daarmee is nog niet aangetoond dat de autoriteiten geen bescherming daartegen willen bieden of dat het vragen van die bescherming gevaarlijk zou zijn. Daar komt nog bij dat uit de verklaringen van verzoeker niet blijkt dat zijn problemen te maken hebben met eer- of bloedwraak. De gelijkstelling met slachtoffers van deze misdrijven kan dan ook niet zonder nadere motivering en onderbouwing worden gevolgd.

Op grond van het voorgaande heeft verzoeker niet aannemelijk gemaakt dat het zich wenden tot de autoriteiten teneinde bescherming te krijgen gevaarlijk of op voorhand zinloos zou zijn. Verweerder heeft in het vorenstaande terecht redenen gezien verzoeker niet in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000.

15. Ten aanzien van verzoekers standpunt dat hij ambtshalve in het bezit gesteld dient te worden van een verblijfsvergunning als vreemdeling die buiten zijn schuld Nederland niet uit Nederland kan vertrekken heeft verweerder overwogen dat verzoeker weliswaar bij de Pakistaanse ambassade is gepresenteerd, maar zich aldaar bediend heeft van een andere identiteit en van de Indiase nationaliteit. Verzoeker heeft bij deze presentatie aangegeven nooit in Pakistan te zijn geweest.

16. Verzoeker heeft hetgeen verweerder heeft overwogen over zijn opstelling tijdens de presentatie – zoals weergegeven in de vorige rechtsoverweging – niet inhoudelijk weersproken. Gelet daarop kan verzoeker niet gevolgd worden in zijn stelling dat hij alle medewerking heeft verleend die van hem onder de gegeven omstandigheden verwacht en verlangd kan worden. Ook anderszins is niet gebleken dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden van het beleid voor vreemdelingen die buiten hun schuld niet kunnen vertrekken. Dat verzoeker in de komende tijd nog nadere pogingen zal ondernemen om aan documenten te komen, laat onverlet dat naar de huidige stand van zaken het niet kunnen vertrekken onvoldoende is aangetoond.

17. Voor zover verzoeker zich op het standpunt heeft gesteld dat hij, gelet op de ratio van de regeling, in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van de pardonregeling is de voorzieningenrechter van oordeel dat dit beroep buiten het kader van de onderhavige procedure valt en derhalve thans geen nadere bespreking behoeft. Met betrekking tot het beroep op de uitspraak van 4 september 2008 van de voorzieningenrechter van deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch merkt de voorzieningenrechter op dat verzoeker dit beroep op het gelijkheidsbeginsel – althans zo vat de voorzieningenrechter dit op – eventueel in een reguliere procedure in het kader van de pardonregeling naar voren kan brengen.

Registratienummers: AWB 08/37903 (verzoek)
AWB 08/37901 (beroep)

5

18. Derhalve is het beroep ongegrond. Gelet hierop dient het verzoek te worden afgewezen. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

De voorzieningenrechter:

verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek een voorlopige voorziening te treffen af.

Deze uitspraak is gedaan door *mr. A.M. Overbeeke* en in het openbaar uitgesproken op 13 november 2008 in tegenwoordigheid van *mr. R. Barzilay* als griffier.

de griffier

de voorzieningenrechter

VERZONDEN OP

13 NOV 2008

Rechtsmiddel:

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspreek, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Tegen de uitspraak op het verzoek staat geen rechtsmiddel open.

RAAD VAN STATE INGE	
19 NOV 2008	
ZAAKNR. 200808399/1/V2	
AAN: V2	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Blijdorp & Van der Kroon
Advocaten

Mr. drs. L.J. Blijdorp
 Mr. W.J. van der Kroon
 advocaten en procureurs

Bezoekadres:
 Slotstraat 13
 Culemborg

Postbus 114
 4100 AC Culemborg

T (0345) 535358
 F (0345) 534358

Raad van State
 Afdeling Bestuursrechtspraak
 Hoger beroep vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC DEN-HAAG

== 070-3651380 ==

Culemborg, 19 november 2008

APPELSCHRIFT / HOGER BEROEP SCHRIFT

Betref: , geboren
 Nationaliteit: Pakistaanse
 CRV:
 Rechtbanknr: 08/ 37901

Geeft eerbiedig te kennen,

geboren en van Pakistaanse nationaliteit,
 verder te noemen appellant hierna te noemen client, zonder vaste woon of verblijfplaats,

te deze zake woonplaats kiezende te Culemborg aan de Slotstraat 13 (postbus 114, 4100 AC) ten kantore van hun advocaat en gemachtigde mr drs L.J. Blijdorp die in deze als advocaat en procureur optreedt en die tot het indienen van het onderhavige hoger beroep bepaaldelijk gevolmachtigd is door client, zulks met het recht van substitutie.

Client stelt hierbij en middels dit schrijven hoger beroep in tegen de in kopie bijgesloten uitspraak van de rechtbank Den-Haag zittingsplaats Arnhem d.d. 13 november 2008 / verzonden 13 november 2008 (rolnr 08/ 37901), waarbij het asielberoep van cliënt door de rechtbank ongegrond werd verklaard.

Dit hoger beroep richt zich tegen de ongegrondverklaring van het beroep van cliënt door de rechtbank.

Dit appèlschrift berust op de volgende grief:

-2-

Grief:

Ten onrechte overweegt de rechtbank in voornoemde uitspraak als volgt:

"Niet in geschil is dat verzoeker heeft nagelaten alvorens zijn land te verlaten zich te wenden tot de autoriteiten van dat land ter verkrijging van bescherming.. in geschil is of verweerder op goede gronden met de in het besluit opgenomen motivering tot het oordeel is gekomen dat niet aannemelijk is gemaakt dat het vragen van bescherming bij voorhaat zinloos of gevaarlijk is.

(...) (...)

Verzoeker heeft niet met documenten onderbouwd of anderszins aannemelijk gemaakt dat het invoeren van bescherming van de autoriteiten als reactie op de gepleegde en de te verwachten misdrijven, gevaarlijk zal zijn of bij voorhaat zinloos. Met de overgelegde stukken waaronder de pagina's 105 tot en met 107 van het recente Country Report van de UK Home Office inzake Pakistan, wordt slechts onderbouwd dat eer- en bloedwraak op grote schaal plaatsvindt, maar daarmee is nog niet aangetoond dat de autoriteiten geen bescherming daartegen willen bieden of dat het vragen van die bescherming gevaarlijk zou zijn. Daar komt nog bij dat uit de verklaringen van verzoeker niet blijkt dat zijn problemen te maken hebben met eer- of bloedwraak.

De gelijkstelling met slachtoffers van deze misdrijven kan dan ook niet zonder nadere motivering en onderbouwing worden gevolgd. Op grond van het voorgaande heeft verzoeker niet aannemelijk gemaakt dat het zich wenden tot de autoriteiten teneinde bescherming te krijgen gevaarlijk of op voorhand zinloos zou zijn. Verweerder heeft in het vorenstaande terecht redenen gezien verzoeker niet in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29 eerste lid aanhef en onder b van de Vw 2000

(...) (...)

Derhalve is het beroep ongegrond".

Toelichting:

Clïent heeft aangegeven dat hij vreest voor de afrekening door zijn oom. De oom die al eerder zijn beide ouders heeft vermoord, voor de ogen van cliënt, en waarvoor geen enkele strafrechtelijke veroordeling is gevolgd. De oom die vogelvrij lijkt te zijn en die goede banden heeft met de macht in Pakistan.

Clïent kan zich tegen deze man niet verweren en niet beschermen.

Bij wie kan hij bescherming invoeren? Bij de overheid? Wat zal die overheid doen? De oom, en met hem zijn kinderen en clan, zullen op de hoogte gebracht worden van het feit dat cliënt 1) kennelijk weer in de buurt is, en 2) de vermetele moed heeft gehad om de oom aan te klagen middels zijn roep om bescherming.

-3-

De kans is volgens cliënt erg groot dat met het bekend worden van deze feiten bij de oom, die oom er direct voor zal zorgen dat cliënt alsnog wordt afgemaakt. De oom is dat in feite verplicht teneinde verder gezichtsverlies voor zichzelf te voorkomen.

Hier ontstaat de analogie met de in de zienswijze en in beroep aangehaalde eer- en bloedwraak.

Ook maatschappelijk en cultureel vastgelegde gewoontes en verplichtingen waar niet van afgeweken kan worden, en waaruit een absolute verplichting voortvloeit om al het nodige te doen om de familie-eer te redden. Een verplichting waar niet van af gezien kan worden. Een verplichting die ook door de Pakistaanse overheid vaak "begrepen" en goedgevonden wordt. In dit kader heeft cliënt gewezen op het fenomeen van de eerwraakmoorden in Pakistan.

Hoewel officieel het plegen van een moord ook in Pakistan een misdrijf is dat normaliter zwaar bestraft wordt, wordt ten aanzien van mannen die hun vrouw vermoorden, neersteken, in brand steken of met zuur overgieten, niet of nauwelijks opgetreden.

Niet omdat de zaken in kwestie niet bekend zijn bij de autoriteiten, maar omdat het fenomeen als zodanig uiteindelijk door iedereen wel geaccepteerd is. Men begrijpt dat je dit soort dingen nu eenmaal af en toe moet doen, om de eer te redden.

Anders dan de rechtbank heeft geoordeeld, is de door cliënt overgelegde informatie inzake de eer- en bloedwraaktoestanden wel degelijk van belang voor de beoordeling van zijn aanvraag. En voor de vraag of cliënt bescherming van de Nederlandse overheid behoeft.

Cliënt is tot de conclusie gekomen dat het (proberen) in (te) roepen van bescherming door de Pakistaanse overheid bij voorbaat als zinloos en mogelijk gevaarlijk moet worden geacht. Verweerder en de rechtbank hebben dit miskend en hebben een onjuiste maatstaf aangelegd bij de beoordeling van deze vraag.

Het relaas van cliënt is door verweerder zonder heperking geloofwaardig bevonden.

Cliënt vreest voor vervolging in het land van herkomst, vervolging in het bijzonder in de zin van de b en de c- grond, in de zin van 3 EVRM.

CONCLUSIE

Reden waarom appellant, cliënt, U Edelachtbaar College, verzoekt:

- dit hoger beroep gegrond te verklaren;
- de bestreden uitspraak van de rechtbank te vernietigen, en het beroep alsnog gegrond te verklaren.
- althans

-4-

- de bestreden uitspraak te vernietigen en het beroep terug te verwijzen naar de rechtbank;
- Verweerder te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,
Uw dw.,

A large, stylized handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping loops and lines. The signature is written over the typed name 'L.L. Blijdorp'.

L.L. Blijdorp